

«Де дихає Байкал...» (1977)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

Де дихає Байкал, де не встига повітря,
Де все з усюд — не хочу і не дам! —
За спинами ледащ, снобів'я і сопів'я —
Найближчий мій розмерзлоокий БАМ!

Тут океанні очі — море-морем.
Далеко йти — далеку даль нести.
Я знаю добре: не люблю я горем.
Не горем любимо. Наш поступ — з доброти.

На вічності, на вічній на мерзлоті
В туманно-фіолетовій імлі
Себе несем в турботі, в плоті, в поті
І серце на небесному крилі.

У поколіннях гідночеснолицих,
У тому, що не хочу і не дам! —
Народ мій тут іще раз народився,
Мій молодод-цілинно-юно-БАМ.

1977

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/de_dykhaie_baikal